

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

12. ledna 2006 *

Ve věci C-361/04 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 18. srpna 2004,

Claude Ruiz-Picasso, s bydlištěm v Paříži (Francie),

Paloma Ruiz-Picasso, s bydlištěm v Londýně (Spojené království),

Maya Widmaier-Picasso, s bydlištěm v Paříži,

Marina Ruiz-Picasso, s bydlištěm v Ženevě (Švýcarsko),

Bernard Ruiz-Picasso, s bydlištěm v Paříži,

zastoupení C. Gielenem, advocaat,

účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé),

* Jednací jazyk: němčina.

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupený G. Schneiderem a A. von Mühlendahl, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

DaimlerChrysler AG, zastoupená S. Völkerem, Rechtsanwalt,

vedlejší účastník v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj), N. Colneric,
K. Lenaerts a E. Juhász, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. července 2005,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. září
2005,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Claude Ruiz-Picasso, Paloma Ruiz-Picasso, Maya Widmaier-Picasso a Marina Ruiz-Picasso, jakož i Bernard Ruiz-Picasso domáhají, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 22. června 2004, Ruiz-Picasso a další v. OHIM – DaimlerChrysler (PICARO) (T-185/02, Sb. rozh. s. II-1739, dále jen „napadený rozsudek“), kterým tento Soud zamítl jejich žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 18. března 2002 (věc R 247/2001-3), kterým byly zamítnuty námitky podané „společstvím Picassových dědiců“ proti přihlášce k zápisu slovní ochranné známky PICARO (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), stanoví:

„Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:

[...]

- b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.“

3 Článek 9 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení stanoví:

„Z ochranné známky Společenství vzniká jejímu majiteli výlučné právo. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím stranám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku:

[...]

- b) označení, u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou Společenství a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou Společenství a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti včetně nebezpečí asociace mezi označením a ochrannou známkou.“

4 Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 mají v podstatě totožné znění jako čl. 4 odst. 1 písm. b) a čl. 5 odst. 1 písm. b) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Dne 11. září 1998 podala DaimlerChrysler AG (dále jen „DaimlerChrysler“) u OHIM přihlášku slovního označení PICARO k zápisu jako ochranné zámky Společenství pro výrobky a služby spadající do třídy 12 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídající následujícímu popisu: „Automobily a jejich části, autobusy“.
- 6 Dne 19. srpna 1999 společenství Picassových dědiců, což je společenství na základě spoluvlastnického vztahu ve smyslu článku 815 a následujících francouzského občanského zákoníku, se spoluvlastníky jakožto navrhovateli projednávaného kasačního opravného prostředku, podalo námitky proti této přihlášce k zápisu, přičemž se dovolávalo existence nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Toto společenství se v tomto ohledu odvolávalo na starší slovní ochrannou známku Společenství PICASSO zapsanou pro výrobky spadající do uvedené třídy 12 a odpovídající následujícímu popisu: „Vozidla; dopravní prostředky pozemní, vzdušné nebo vodní, auta, autobusy, nákladní auta, dodávkové vozy, přívěsné obytné vozy, přívěsy“ (dále jen „starší ochranná známka“).
- 7 Vzhledem k tomu, že námitkové oddělení OHIM rozhodnutím ze dne 11. ledna 2001 tyto námitky zamítlo, společenství Picassových dědiců podalo proti tomuto zamítavému rozhodnutí odvolání.
- 8 Sporným rozhodnutím zamítl třetí odvolací senát OHIM toto odvolání v podstatě z toho důvodu, že vzhledem k vysokému stupni pozornosti relevantní veřejnosti nejsou dotčené ochranné známky podobné foneticky ani vzhledově a že pojmový dopad starší ochranné známky může krom toho neutralizovat jakoukoliv případnou fonetickou nebo vzhledovou podobnost mezi uvedenými ochrannými známkami.

Řízení před Soudem a napadený rozsudek

- 9 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 13. června 2002 podali navrhovatelé pod společným označením „společenství Picassoových dědiců“ žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.
- 10 Soud rozhodl, že navzdory užití tohoto společného označení, musí být žaloba považována za žalobu podanou pěti spoluvlastníky jednajícími jako fyzické osoby, a že je proto přípustná. Soud měl však za to, že dovolávané žalobní důvody nejsou opodstatněné a žalobu zamítl.
- 11 Pokud jde zejména o žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, Soud poté, co konstatoval, že výrobky uvedené v přihlášce k zápisu ochranné známky a výrobky, na něž se vztahuje starší ochranná známka, jsou částečně totožné a částečně podobné, vyjádřil v bodech 54 až 62 napadeného rozsudku následující:

„54 Pokud jde o vzhledovou a fonetickou podobnost, žalobci výstižně podotkli, že dotčená označení jsou složena vždy ze tří slabik, že obsahují tytéž samohlásky na odpovídajících místech a ve stejném pořadí a že s výjimkou písmen ‚ss‘ a ‚r‘ obsahují rovněž tytéž souhlásky, které se navíc nacházejí na odpovídajících místech. Konečně skutečnost, že první dvě slabiky, jakož i poslední písmeno, jsou totožné, má zvláštní význam. Naproti tomu výslovnost zdvojené souhlásky ‚ss‘ se odlišuje velmi jasně od souhlásky ‚r‘. Z toho vyplývá, že obě označení jsou podobná z hlediska vzhledového a fonetického, ale stupeň podobnosti z hlediska fonetického je malý.

- 55 Z hlediska pojmového je slovní označení PICASSO relevantní veřejnosti zvlášť dobře známo jako jméno proslulého malíře Pabla Picassa. Slovní označení PICARO může být lidmi mluvícími španělsky chápáno jako označující zejména osobnost španělské literatury, kdežto pro část (většinou) relevantní veřejnosti, která španělsky nemluví, nemá žádný významový obsah. Označení tedy nejsou podobná z hlediska pojmového.
- 56 Takovéto pojmové rozdíly mohou za určitých okolností neutralizovat vzhledové a fonetické podobnosti mezi dotčenými označeními. Pro takovou neutralizaci je nezbytné, aby alespoň jedno z dotčených označení mělo z pohledu relevantní veřejnosti jasný a vymezený význam, takže jej tato veřejnost je schopna okamžitě zachytit [rozsudek Soudu ze dne 14. října 2003, Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, s. II-4335, bod 54].
- 57 Slovní označení PICASSO má pro relevantní veřejnost jasný a vymezený významový obsah. V rozporu s tím, co tvrdí žalobci, relevance významu označení pro účely posouzení nebezpečí záměny není v projednávaném případě ovlivněna skutečností, že toto označení nemá vztah k dotčeným výrobkům. Ve skutečnosti pověst malíře Pabla Picassa je taková, že se při neexistenci konkrétních důkazů opaku nelze domnívat, že označení PICASSO jakožto ochranná známka pro vozidla by mohlo ve vnímání průměrného spotřebitele mít převahu nad jménem malíře v takovém rozsahu, že tento spotřebitel by si při setkání s označením PICASSO v souvislosti s dotčenými výrobky napříště nespojil význam označení se jménem malíře a vnímal by ho hlavně jako jednu z mnoha ochranných známek pro vozidla.
- 58 Z toho vyplývá, že pojmové rozdíly, které odlišují dotčená označení, mohou v projednávaném případě neutralizovat vzhledové a fonetické podobnosti uvedené výše v bodě 54.

- 59 Při celkovém posouzení nebezpečí záměny je namístě mimoto vzít v úvahu skutečnost, že vzhledem k povaze dotčených výrobků a zejména jejich ceně a vysoce technologické povaze je při koupi stupeň pozornosti relevantní veřejnosti zvláště vysoký. Možnost uváděná žalobci, že osoby, které tvoří relevantní veřejnost, mohou také vnímat dotčené výrobky v situacích, v nichž nejsou tak pozorní, nebrání tomu, aby bylo přihlédnuto ke stupni pozornosti. Zamítnutí zápisu ochranné známky z důvodu nebezpečí záměny se starší ochrannou známkou je totiž odůvodněno tím, že taková záměna může nenáležitě ovlivnit dotčené spotřebitele při provádění výběru uvedených výrobků či služeb. Z toho vyplývá, že pro účely posouzení nebezpečí záměny je namístě vzít v úvahu úroveň pozornosti průměrného spotřebitele v okamžiku, kdy připravuje a provádí svůj výběr mezi různými výrobky a službami, které jsou součástí kategorie, pro niž je ochranná známka zapisována.
- 60 Je namístě dodat, že otázka stupně pozornosti relevantní veřejnosti, která má být vzata v úvahu pro vyhodnocení nebezpečí záměny, je odlišná od otázky, zda okolnosti, které nastanou po koupi, mohou být podstatné pro vyhodnocení, zdali došlo k porušení práva z ochranné známky, jak to bylo uznáno, pokud jde o použití označení totožného s ochrannou známkou, v rozsudku [ze dne 12. listopadu 2002] Arsenal Football Club [C-206/01, Recueil, s. I-10273] dovolávaném žalobci.
- 61 Kromě toho se žalobci v projednávaném případě nesprávně dovolávají judikatury, podle níž ochranné známky, které mají vysokou rozlišovací způsobilost, požívají, ať už inherentně nebo z důvodu známosti těchto ochranných známek na trhu, širší ochrany než ochranné známky, jejichž rozlišovací způsobilost je nižší (rozsudek [ze dne 11. listopadu 1997] SABEL, [C-251/95, Recueil, s. I-6191], bod 24, a rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 18). Ve skutečnosti proslulost slovního označení PICASSO jako jména slavného malíře Pabla Picassa nemůže zvýšit nebezpečí záměny mezi oběma ochrannými známkami dotčených výrobků.

62 Vzhledem ke všem těmto skutečnostem není stupeň podobnosti mezi dotčenými ochrannými známkami dostatečně vysoký pro to, aby bylo možno dojít k závěru, že relevantní veřejnost se může domnívat, že dotčené výrobky pocházejí od stejného podniku nebo případně od podniků hospodářsky propojených. Odvolací senát tedy správně usoudil, že mezi nimi neexistovalo nebezpečí záměny.“

Kasační opravný prostředek

- 12 Navrhovatelé se ve svém kasačním opravném prostředku, na jehož podporu se dovolávají jediného důvodu zahrnujícího čtyři části, který vychází z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, domáhají toho, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, jakož i sporné rozhodnutí, a uložil OHIM náhradu nákladů řízení.
- 13 OHIM a DaimlerCrysler navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení.

K první části důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace navrhovatelů

- 14 Navrhovatelé tvrdí, že v bodech 56 až 58 napadeného rozsudku Soud použil nesprávně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, zejména pokud jde o kritérium „podobnosti se starší ochrannou známkou“, kterého se týká uvedené ustanovení.

- 15 Navrhovatelé se domnívají, že Soud nesprávně usoudil, že význam vztahující se k takovému slavnému příjmení, jako je PICASSO, z toho důvodu, že je jasný a vymezený, a že je tedy relevantní veřejnost schopna jej přímo zachytit, může být základem takového rozdílu pojmové povahy mezi oběma označeními, že tento rozdíl má za následek neutralizaci vzhledové a fonetické podobnosti existující kromě jiného mezi těmito označeními.
- 16 Navrhovatelé jednak uplatňují, že pojmový rozdíl existující mezi oběma označeními nemůže být větší z toho důvodu, že význam jednoho z těchto označení je jasný a vymezený, takže dotyčná veřejnost je schopna jej okamžitě zachytit. Tato okolnost není tedy relevantní pro posouzení toho, zda může mít tento pojmový rozdíl neutralizační účinky s ohledem na vzhledovou a fonetickou podobnost mezi dotčenými označeními.
- 17 Posouzení významu, který má být přisouzen případným vzhledovým, sluchovým nebo pojmovým podobnostem určité ochranné známky s jinou ochrannou známkou, by mělo být, jak vyplývá z bodu 27 rozsudku ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, Recueil, s. I-3819), provedeno jednak s ohledem na kategorii výrobků, jichž se ochranná známka týká, a na podmínky, za nichž jsou tyto výrobky uváděny na trh. Z toho vyplývá, že význam, který může být přisuzován jménu slavné osoby mimo oblast uvedených výrobků není pro takové posouzení relevantní. Soud tedy nesprávně vycházel z tohoto významu, když došel k závěru, aniž by zohlednil uvedenou kategorii výrobků a situaci trhu, že jsou vzhledové a fonetické podobnosti existující mezi dotčenými označeními neutralizovány.

Závěry Soudního dvora

- 18 Jak vyplývá jak z desátého bodu odůvodnění směrnice č. 89/104, tak ze sedmého bodu odůvodnění nařízení č. 40/94, posouzení nebezpečí záměny závisí na řadě faktorů a zejména na tom, jak je ochranná známka na trhu známá, na tom, k jaké

asociaci s užívaným nebo zapsaným označením by mohlo dojít, na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi označenými výrobky či službami. Nebezpečí záměny musí být tedy posuzováno celkově s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu (viz v tomto smyslu, ohledně směrnice č. 89/104, výše uvedený rozsudek SABEL, bod 22).

- 19 Toto celkové posouzení musí být krom toho, co se týče vzhledové, sluchové a pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, založeno na celkovém dojmu, kterým ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k rozlišujícím a dominantním prvkům ochranných známek (viz zejména výše uvedený rozsudek SABEL, bod 23).
- 20 Soud se nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 56 napadeného rozsudku uvedl, že je-li význam alespoň jednoho z obou označení jasný a vymezený, takže jej relevantní veřejnost je schopna přímo zachytit, mohou pojmové rozdíly mezi označeními neutralizovat vzhledové a fonetické podobnosti, které mezi nimi existují, a když následně rozhodl, že v projednávaném případě tomu tak je.
- 21 Jak OHIM právem tvrdí, takové posouzení je v projednávaném případě plně součástí postupu určeného k vymezení celkového dojmu, který tato označení vyvolávají, a k celkovému posouzení nebezpečí záměny mezi těmito označeními.
- 22 Je totiž třeba připomenout, že v bodě 54 napadeného rozsudku Soud konstatoval, že obě dotčená označení jsou podobná z hlediska vzhledového a fonetického, ale stupeň podobnosti z hlediska fonetického je malý. Krom toho v bodě 55 uvedeného rozsudku rozhodl, že tato označení nejsou z hlediska pojmového podobná.

- 23 Soud se následně v bodě 56 a následujících napadeného rozsudku vyjádřil k celkovému dojmu vyvolanému těmito označeními a došel k závěru, po posouzení skutkového stavu, jehož přezkoumání v rámci kasačního opravného prostředku Soudnímu dvoru nepřisluší, není-li namítáno zkreslení skutkového stavu, že existuje účinek neutralizující vzhledové a fonetické podobnosti z důvodu zvláště výrazné a zjevné povahy pojmového rozdílu objevujícího se v projednávaném případě. Soud při tom přihlédl v rámci celkového posouzení nebezpečí záměny a tak, jak vyplývá z bodu 59 uvedeného rozsudku, ke skutečnosti, že stupeň pozornosti relevantní veřejnosti je zvláště vysoký, pokud jde o takové výrobky, jakými jsou automobily.
- 24 V bodě 61 téhož rozsudku se Soud rovněž vyjádřil k otázce, zda-li ochranná známka PICASSO nevykazuje vysokou rozlišovací způsobilost takové povahy, že by mohla zvýšit nebezpečí záměny mezi oběma ochrannými známkami u dotýčných výrobků.
- 25 Soud tak až po přezkumu různých prvků, které mu umožnily provést celkové posouzení ohledně nebezpečí záměny, došel v bodě 62 napadeného rozsudku k závěru, že stupeň podobnosti mezi dotčenými ochrannými známkami není dostatečně vysoký na to, aby bylo možno dovodit, že relevantní veřejnost se může domnívat, že dotyčné výrobky pocházejí od stejného podniku nebo případně od podniků hospodářsky propojených, takže nebezpečí záměny mezi těmito ochrannými známkami neexistuje.
- 26 Ke zbývajícím bodům stačí uvést, že skutečnost, že navrhovatelé tvrdí, že Soud při posouzení podobnosti mezi dotčenými označeními nezohlednil kategorii dotýčných výrobků, je důsledkem chybného výkladu napadeného rozsudku.

- 27 Z bodů 55 a 57 uvedeného rozsudku totiž vyplývá, že Soud zejména usoudil, rovněž po posouzení skutkového stavu, jehož přezkoumání v rámci kasačního opravného prostředku Soudnímu dvoru nepřislouší, že relevantní veřejnost při setkání se slovním označením PICASSO spatřuje v tomto označení nevyhnutelně odkaz na malíře, a že vzhledem k proslulosti tohoto malíře u relevantní veřejnosti může tento zvláště silný pojmový odkaz zmírnit do značné míry význam, jež má v projednávaném případě toto označení jako jedna z mnoha ochranných známek pro vozidla.
- 28 Z výše uvedeného vyplývá, že první část důvodu kasačního opravného prostředku je neopodstatněná.

K druhé části důvodu kasačního opravného prostředku

- 29 Ve druhé části důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé tvrdí, že Soud porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, když použil nesprávně pravidlo, podle kterého musí být ochrana, které požívá ochranná známka, tím širší, čím je její rozlišovací způsobilost, ať už inherentně nebo z důvodu známosti této ochranné známky na trhu, vyšší (výše uvedené rozsudky SABEL, bod 24, Canon, bod 18, a Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 20).
- 30 Navrhovatelé v tomto ohledu připomínají, že pro určení rozlišovací způsobilosti ochranné známky, a tudíž posouzení, zda má vysokou rozlišovací způsobilost, je namístě globálně posoudit více či méně velkou způsobilost ochranné známky identifikovat výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, jako pocházející od určitého podniku, a tedy odlišit tyto výrobky nebo služby od výrobků nebo služeb jiných podniků (viz zejména výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 22).

- 31 Navrhovatelé se domnívají, že označení PICASSO, které neobsahuje žádný popisný prvek automobilů, má vysokou inherentní rozlišovací způsobilost. Soud tím, že se omezil v bodě 61 napadeného rozsudku na přezkum označení PICASSO, aniž by tento přezkum spojil s dotýčnými výrobky, nepřezkoumal inherentní rozlišovací vlastnosti této ochranné známky, a sice více či méně velkou způsobilost této ochranné známky identifikovat tyto výrobky jako pocházející od určitého podniku.
- 32 V tomto ohledu stačí konstatovat, jak správně uvedl generální advokát v bodě 47 svého stanoviska, že z bodu 57 ve spojení s bodem 61 napadeného rozsudku implicitně nicméně jasně vyplývá, že Soud správně usoudil po posouzení skutkového stavu, které nespadá do přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku, že označení PICASSO postrádá jakoukoliv vysokou inherentní rozlišovací způsobilost, co se týče automobilů.
- 33 Z toho vyplývá, že druhá část důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta.

Ke třetí a čtvrté části důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace navrhovatelů

- 34 Ve třetí a čtvrté části důvodu kasačního opravného prostředku, které je třeba zkoumat společně, navrhovatelé tvrdí, že Soud použil nesprávně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, když v bodech 59 a 60 napadeného rozsudku rozhodl, že pro účely

posouzení nebezpečí záměny v rámci námitkového řízení ohledně přihlášky k zápisu je namíste vzít v úvahu úroveň pozornosti průměrného spotřebitele v okamžiku, kdy připravuje a provádí svůj výběr mezi různými výrobky a službami.

- 35 Navrhovatelé se domnívají, že takový výklad je příliš restriktivní, neboť porušuje pravidlo, které formuloval Soudní dvůr v bodě 57 výše uvedeného rozsudku Arsenal Football Club, podle kterého musí být ochranná známka chráněna proti případným záměnám nejen v okamžiku koupě dotyčného výrobku, nýbrž také před touto koupí a po ní. Krom toho na rozdíl od toho, jak Soud rovněž rozhodl, se musí takové pravidlo použít stejným způsobem, ať se posouzení nebezpečí záměny uplatní na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, jak je tomu v projednávané věci, nebo na základě čl. 9 odst. 1 písm. b) téhož nařízení, a sice za účelem prokázání případného porušení práva z ochranné známky z důvodu užívání označení.

Závěry Soudního dvora

- 36 Podle ustálené judikatury hraje vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem kategorie dotčených výrobků nebo služeb určující úlohu při celkovém posouzení nebezpečí záměny (viz zejména výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 25).
- 37 Za účelem posouzení stupně podobnosti existující mezi dotyčnými ochrannými známkami je tak zejména namíste určit jejich stupeň vzhledové, sluchové a pojmové podobnosti a případně zhodnotit význam, který je třeba přisoudit těmto jednotlivým prvkům, s přihlédnutím ke kategorii dotčených výrobků nebo služeb a podmínkám, za kterých jsou tyto výrobky nebo služby uváděny na trh (výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 27).

- 38 V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že za účelem celkového posouzení nebezpečí záměny je namístě přihlédnout zejména ke skutečnosti, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb (výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 26).
- 39 Soud tedy v bodě 59 napadeného rozsudku správně rozhodl, že za účelem posouzení existence případného nebezpečí záměny, jak je upraveno v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, mezi ochrannými známkami vztahujícími se k automobilům, je třeba vzít v úvahu skutečnost, že vzhledem k povaze dotyčných výrobků a zejména jejich ceně a vysoce technologické povaze vykazuje průměrný spotřebitel při koupi takových výrobků zvlášť vysokou úroveň pozornosti.
- 40 Jestliže je totiž z hlediska skutkového prokázáno, že objektivní vlastnosti daného výrobku znamenají, že průměrný spotřebitel si je zakoupí pouze po zvláště pozorném zkoumání, je z hlediska práva důležité přihlédnout k tomu, že taková okolnost může snížit nebezpečí záměny ochranných známek vztahujících se k takovým výrobkům v klíčovém okamžiku, kdy dochází k výběru mezi těmito výrobky a mezi těmito ochrannými známkami.
- 41 Co se týče skutečnosti, že relevantní veřejnost může rovněž vnímat takové výrobky a ochranné známky, které se k nim vztahují, za jiných okolností, než je koupě, a vykazat případně nižší úroveň pozornosti při takových příležitostech, Soud taktéž právem uvedl v témže bodě 59 napadeného rozsudku, že existence takové možnosti nebrání tomu, aby bylo přihlédnuto ke zvláště vysokému stupni pozornosti průměrného spotřebitele v okamžiku, kdy si připravuje a provádí svůj výběr mezi různými výrobky a službami dotyčné kategorie.

42 Je jednak zjevné, že bez ohledu na povahu dotčených výrobků a ochranných známek, vždy nastanou situace, kdy veřejnost věnuje těmto výrobkům nebo známkám při setkání s nimi pouze nízký stupeň pozornosti. Požadavek zohlednění nejnižšího stupně pozornosti, jenž může veřejnost vykázat při setkání s výrobkem nebo ochrannou známkou, by popřel veškerou relevanci, pro účely posouzení nebezpečí záměny, kritéria vycházejícího ze stupně pozornosti, který se mění v závislosti na kategorii výrobků, tak jak bylo připomenuto v bodě 38 tohoto rozsudku.

43 Krom toho, jak uvedl OHIM, není přiměřené vyžadovat od orgánu povolného k posouzení existence nebezpečí záměny, aby určil pro každou kategorii výrobků průměrnou hodnotu pozornosti spotřebitele podle stupně pozornosti, který je tento spotřebitel schopen vykázat v různých situacích.

44 Výše uvedený rozsudek Arsenal Football Club nebrání předcházející analýze.

45 Je totiž třeba zdůraznit, že v uvedeném rozsudku byl Soudní dvůr povolán k tomu, aby se vyjádřil k otázce, zda-li má být čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice 89/104 vykládán tak, že brání prodeji a nabídce výrobků, jsou-li opatřeny označením totožným s ochrannou známkou zapsanou třetí osobou pro takové výrobky.

46 Soudní dvůr poté, co došel k závěru, že tomu tak je, upřesnil, že okolnost, že tabule nacházející se v místě prodeje dotčených výrobků přitahuje pozornost spotřebitelů ke skutečnosti, že tyto výrobky nepocházejí od majitele ochranné známky, takový závěr nijak neovlivní. Právě v tomto zvláštním kontextu Soudní dvůr zejména odkázal v bodě 57 výše uvedeného rozsudku Arsenal Football Club na skutečnost, že i v případě, že by bylo možné dovolávat se tohoto druhu upozornění dotčenou

osobou na její obranu, nebylo by možné vyloučit ve věci, ve které byl vydán tento rozsudek, že někteří spotřebitelé budou, zejména pokud přijdou do styku s těmito výrobky poté, co byly prodány a opustily dané místo prodeje, chápat označení umístěné na výrobcích jako označující majitele dotyčné ochranné známky jako podnik původu těchto výrobků.

47 Soudní dvůr tímto neformuloval žádné obecné pravidlo, z něhož by bylo možné dovodit, že za účelem posouzení nebezpečí záměny ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104 nebo čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 není namíste přednostně se odvolávat na zvláště vysoký stupeň pozornosti, který vykazují spotřebitelé při koupi určité kategorie výrobků.

48 Konečně je nutné konstatovat, že Soud tím, že v bodě 60 napadeného rozsudku uvedl, že otázka stupně pozornosti relevantní veřejnosti, která má být vzata v úvahu pro vyhodnocení nebezpečí záměny, je odlišná od otázky, zda okolnosti, které nastanou po koupi, mohou být podstatné pro vyhodnocení, zda-li došlo k porušení práva z ochranné známky, jak to bylo uznáno, pokud jde o použití označení totožného s ochrannou známkou, ve výše uvedeném rozsudku Arsenal Football Club, nijak nerozhodl, v rozporu s tím, co tvrdí navrhovatelé, že pojem nebezpečí záměny obsažený v čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 musí být vykládán odlišně.

49 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí a čtvrté části důvodu kasačního opravného prostředku nemůže být vyhověno.

50 Vzhledem k tomu, že žádná část jediného důvodu kasačního opravného prostředku, jehož se navrhovatelé dovolávají na podporu svého kasačního opravného prostředku,

není opodstatněná, je tedy namíste projednávaný kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- ⁵¹ Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a DaimlerChrysler požadovaly náhradu nákladů řízení a navrhovatelé neměli ve věci úspěch, je namíste posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Claudiu Ruiz-Picasso, Palomě Ruiz-Picasso, Maye Widmaier-Picasso a Marině Ruiz-Picasso, jakož i Bernardu Ruiz-Picasso se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.